

[Alfred Jensen.]

stillet ændringsforslag om, at stk. 3 i den nu foreslåede § 3 udgår. Deri findes jo en bestemmelse om retten til at udsætte arbejdsstandsningen i 2 uger, dog at strejke først kan træde i kraft på tredjedagen efter, at mægling er opgivet. Vi foreslår, at denne bestemmelse udgår, idet vi er af den opfattelse, at det ikke er nødvendigt at foreskrive noget sådant, fordi det efter vor mening ikke vil være formålstjenligt. Vi vender os ikke mod, at man, når forhandlingerne er gået i hårdknude, foretager en udsættelse, for så vidt der findes mulighed for at nå frem ad forhandlingens vej, men vi har den opfattelse, at dette problem kan klares ved aftale mellem mæglingsmanden og de to parter. Der findes jo eksempler på, at noget sådant kan ske, og jeg vil tro, at hvis der foreligger en begrundelse og der er en sandsynlighed for, at man vil kunne nå frem til et resultat, vil man også fremtidig kunne blive enig om den fornødne udsættelse til undersøgelse og bearbejdelse af de foreliggende forligsmuligheder. Derfor foreslår vi, at stk. 3 udgår, vel vidende, at dermed kommer der ikke i forligsmandsloven — for så vidt lovforslaget her vedtages — nogen bestemmelse om, at forligsmanden har denne ret til at udsætte, og at det derfor fremefter vil blive sådan, at udsættelse kun kan ske, hvis parterne er indforstået dermed.

Dernæst foreslår vi, at ændringerne til § 4 udgår. Det drejer sig også her om retten til udsættelse, og den motivering, jeg har givet vedrørende § 3, stk. 3, gælder også her. Da vi som sagt ikke mener, noget sådant bør stå i loven, vil vi afholde os fra at stemme for ændringsforslag nr. 1 i betænkningen, der er stillet af udvalgets flertal. Jeg vil gerne meddele dette her for derigennem at motivere vor stilling ved afstemningen.

Derudover stiller vi ændringsforslag om, at forslagene til en ny affattelse af §§ 10 og 11 og om en ny § 12 samt de heraf følgende redaktionelle ændringer i lovforslagets § 1 udgår, og at der i stedet indsættes: „Lovens §§ 10 og 11 udgår“.

Vi har gennem år vendt os imod forligsmandens ret til at sammenkæde overens-

komster. Vi har gjort det, fordi de enkelte fag ikke får mulighed for at forhandle deres stof igennem, så at de kan nå frem til resultater. Der foreligger adskillige beklagelser over, at fag den ene gang efter den anden bliver skubbet i baggrunden, og derfor finder vi det ikke rimeligt, at man foretager en sammenkædning.

Vi har tidligere undersøgt, om det var muligt at nå frem til en branchevis sammenkædning, men den gruppeopdeling, der foreligger, forekommer os ikke at tilgodese de enkelte, mindre fags interesser, og derfor mener vi ikke, det er nogen heldig løsning. Den foreliggende lovs affattelse giver imidlertid ikke blot mulighed for en gruppeopdeling, for så vidt hovedorganisationerne er enige om det, men også for — selv om der ikke foreligger en sådan enighed — at forligsmanden kan foretage en sammenkædning, og derfor vil vi vende os imod, at de bestemmelser, der findes i den gældende lov på dette område, overføres til den lov, der skal gælde fremefter.

På samme måde har vi ment, at det ved afstemning over overenskomstforslag og forligsforslag bør være medlemmerne selv, der afgør, med flertal og mindretal, hvorledes stillingen skal være. Det vil sige, at vi er modstandere af bestemmelsen om ret for kompetente forsamlinger til at supplere stemmerne op til 75 pct., for så vidt der ikke er afgivet stemme af et så stort antal medlemmer. Endvidere mener vi ikke, det er fornødent at skrive i loven, at afstemning om forligsforslag skal foregå skriftligt. Jeg vil gerne sige for ikke at blive misforstået, at jeg er tilhænger af skriftlig afstemning, men jeg kan se, at der er forhold, som man kan komme lettere om ved uden skriftlig afstemning. Derfor mener jeg, man bør overlade afgørelsen heraf til organisationerne.

Da vi altså ikke er indforstået med de bestemmelser, der findes i det foreliggende lovforslag, er det rimeligt, at vi stiller forslag om en anden affattelse, og vi stiller da følgende ændringsforslag:

„Efter den foreslåede affattelse af lovens § 8, stk. 3, udgår resten af lovforslagets § 1, og der indsættes i stedet: „Lovens §§ 10 og 11 udgår.““

Vi har tidligere stillet forslag herom, og jeg har jo med disse mine bemærkninger